

2024. április 22.
Nyíregyháza
2023-as esztendő esperesi jelentés

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Eltelt egy újabb esztendő, s az az érzésem, mintha tegnap írtam volna a 2022. évi esperesi jelentésemet. Lezártuk a 2022. évet, magunk mögött hagytuk minden ez év örömét, terheit, szívünkbe forgatva az év Igéjét, „**Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.**” Jn 6,37. Az új esztendőben pedig már ízeletjük azt a megállapítást, hogy „**Te vagy a látás Istene.**” I Móz 16,13. Nagyon nehéz 2021-es, 2022-es esztendő állt mögöttünk. A társadalmunkat nagyon megviselte a járvány – sajnos 4 év után azt mondhatjuk, hogy mentálisan és egészségügyi szempontból is nagyon nehezen tud talpra állni – és megviseli immáron két nagyon komoly háború, az orosz-ukrán – és (2023. október 7-től) a Közel-keleti konfliktus sokakban félelmet kelt. Ez a globális helyzet is jobban oda szorítja, térdre kényszeríti a hívő népet, és még inkább magunkénak érezzük a 291. ének sorait: „*Adj békét a mi időnkben, Úristen téged kérünk.*”

A 2022-es esztendő utolsó – és a 2023-as esztendő első napjait beárnyékolta a gyász, a

vesztés. Nagy szomorúsággal zárult a

2022-es év és nagy szomorúsággal kezdődött az új

esztendő, mert egyházmegyénk két hűséges lelkipásztort veszített el Bozorády Zoltán és Labossa László személyében. Bozorády Zoltán közel 4 évtizedes nyíregyházi szolgálat után január 6-án, Labossa Lászlót több mint 4 évtizedes kölcsei szolgálat után január 9-én kísértük utolsó útjukra. Pótolhatatlan veszteség érte az egyházmegyét, hiszen két hűséges, áldott életű lelkipásztor temetésével indult az év, mely beárnyékolta mindannyiunk szolgálatát. De ezzel egyidőben a mély hála és köszönet lehetett bennünk, hiszen építő szolgálatuk évtizedek múltával is áldott nyomott hagytak a kezeik között felnőtt nemzedék életében, és jó szívvel emlékezhetünk rájuk. Az egyházmegye mély együttérzését fejezte ki Bozorády Zoltán és Labossa László lelkipásztorok családjai felé.

2023-ban is folytatta az egyházmegye a menekültszolgálatát, bár nem olyan intenzitással tudtuk végezni, mint korábban. Ennek az egyik oka, hogy az 5 határátkelő már közel sem olyan menekültnyomásnak volt kitéve, mint az azt megelőző években, a másik oka, hogy lényegesen kevesebb támogatás, felajánlás érkezett, mint korábban.

Ahogy arról korábban beszámoltam, lelkésztársammal, Malik Péterrel (Nyírtelek) és kollégámmal, Nádas Zoltánnal hónapokon keresztül minden héten kint voltunk a határon és segítettük az ott folyó munkát. Több mint 10 000 igéslapot gyártottunk (kartonpapírra nyomtatva, lelaminálva), több mint 17 000 db evangéliumi traktátust osztottunk szét magyar és ukrán nyelven, ezzel is betöltve küldetésünk, hogy lelki és testi táplálékkal segítsük a rászorulókat, menekülteket, reményteleneket. Igyekeztünk olyan igéket választani, amelyek a békességről, vigasztalásról, reménységről szólnak. Nem csak a határátkelő pontokra, hanem a megye területén lévő településekre is – ahol menekültek szálltak meg – eljuttattunk élelmiszer-

szállítmányokat. Szolgálatunk nem csak a határ innenső oldalára terjedt ki, hanem a kárpátaljai területre érkező menekülteket, főként egyházközségeket igyekeztünk segíteni. Így támogatjuk a mai napig a Csongori Református Egyházközséget, a Nagydobronyi Református Egyházközséget és Gyermekotthont, ahol szintén sok segítséget nyújthatunk, a Tiszakeresztúri Református Egyházközséget, az ott működő KEGYES (Kárpátaljai Elfelejtett Gyermek Segítése) szervezetet, valamint a Szernyei Református Egyházközséget. A Csengeri Kollégium (Magyarország) számára vásároltunk több tonna élelmiszert és műszaki termékeket, akik 58 kárpátaljai magyar diák számára nyújtanak a mai napig szállást.

2022. december 31-ig a Hajdú-Szabolcsi Evangélikus Egyházmegye számlájára „menekültek megsegítésére” jogcímen **15 435 428 Ft** adomány érkezett. Ebből az összegből 3 600 000 Ft a Magyarországi Evangélikus Egyháztól, 2 000 000 Ft az Ökumenikus Segélyszervezettől, azaz összesen **5 600 000 Ft** érkezett. A többi pénzbeli adományt **9 835 428 Ft** magánszemélyektől, gyülekezetektől, külföldi hívő emberektől kaptuk, akik felfigyeltek az egyházmegye komolyan megszervezett és koordinált szolgálatára.

2022. december 31-ig az Egyházmegye **13 614 097 Ft**-ot költött adományokra, melyet hétről-hétre juttattunk el határ innenső és a határ túl oldalára. Ezeket a döntéseket kivétel nélkül az egyházmegye Elnöksége és/vagy Presbitériuma közösen hozta meg határozatban. 2023-ban **2 336 161 Ft**-ot költöttünk élelmiszerre, tisztítószerre. Az év utolsó napjaiban még egy nagy szállítmányt állítottam össze és vásároltam, mert 2024 januárjában a terveink szerint Ukrajnába, Lemberg városába vittünk volna egy nagy adomány-szállítmányt ukrán rászorulóknak egy református gyülekezetbe. (Sajnos ez a terv nem valósult meg, mert Johanna kislányunk betegsége megakadályozta ezt

a tervünket. Az ottani lelkésszel le van egyeztetve, április 29-én megyünk ki Malik Péterrel, s visszük ki számukra az adományt). Ezzel az utolsó szállítmánnyal a „menekültek megsegítésére” jogcímen kapott támogatás tulajdonképpen ki is merült. Hála van a szívemben, hogy az egyházmegye gyülekezetei, intézményei erőn felül, felelősséggel, szolidaritással, együttérzéssel végezte a menekültszolgálatot és hála van a szívemben, hogy szolgatársaim, munkatársaim mindvégig magukénak érezték ezt a kötelességet. Hálás vagyok a családomnak is, hiszen nagyon sok nélkülözést kellett elviselniük, sokat voltam távol tőlük, mikor több esetben éjszakákban nyúlóan vesztegeltünk a határon, vagy egy-egy gyülekezetben. Nélkülük, az ő támogatásuk nélkül nem tudtam volna ezt a szolgálatot felvállalni és végezni.

Éppen ennek a szolgálatnak gyümölcseként nagyon jó kapcsolatot alakítottam ki a nagydobronyi református lelkipásztorral, Kolozsy Andrással, aki hálás volt az egyházmegye támogatásáért. Az elmúlt években kifejezetten jó kapcsolat alakult ki a kárpátaljai református gyülekezetekkel. Nagyon sokat segítettünk nekik a háború kitörése óta nem csak a Magyarországra érkező menekülteknek, Ukrajnában a belső menekülteknek, hanem a Kárpátalján élő magyar közösségeknek is. Így alakult ki jó viszony többek között a nagydobronyi református lelkipásztorral is. Január hónap első felében Kárpátalján esperesiktatáson vettem részt, akit megválasztottak esperesnek.

A Számvevőszék Elnökével és Elnöktársammal egy vizitációs tervet készítettünk, mert a járvány időszakában központilag felfüggesztették az esperesi vizitációt, így sajnos felborult a 2018-ban lefektetett vizitációs terv. Elhatároztuk, hogy 2023-ban mind a 7 gyülekezetet és mind a 2 gyülekezeti fenntartású intézményt végig látogatjuk. Így tartottunk vizitációt az első félévben:

- márciusban a **Túróczy Zoltán** Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában (Számvevőszéki Ellenőrzés)
- áprilisban a **Nyíregyházi** Evangélikus Egyházközségben (Számvevőszéki Ellenőrzés)
- májusban a **Nagycserkeszi – és az Emmausi** Evangélikus Egyházközségben (Számvevőszéki ellenőrzés és esperesi vizitáció)

A második félévben

- szeptemberben a **Debreceni – és a Filadelfia** Evangélikus Egyházközségben (Számvevőszéki ellenőrzés és esperesi vizitáció)
- októberben a **Kölcsei** Evangélikus Egyházközségben (Számvevőszéki ellenőrzés és esperesi vizitáció)
- novemberben **Nyíregyháza-Kertvárosi** Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyházközségben (Számvevőszéki ellenőrzés és esperesi vizitáció) és a **Joób Olivér** Szeretetintézményben (Számvevőszéki Ellenőrzés)

Örömmel konstatáltuk, hogy minden vizitált gyülekezetben és intézményben rendben találtuk a dolgokat, példaértékű adminisztráció, vezetés folyik az ellenőrzött helyeken. Minden gyülekezeti helyen – kivételt képez az esperesi székhelynek helyet adó saját gyülekezet – presbiteri üléssel egybekötött vizitáció folyt, ahol beszámoltunk az ellenőrzés és a beszélgetések kimeneteléről. Hálás vagyok, hogy a számvevőszék tagjai erőn felül, ellenszolgáltatás nélkül végezte megfeszítve munkáját, hogy a gyülekezeteket, intézményeket segítve a legjobb tudásuk szerint támogassák működésüket. Öröm számomra, hogy minden gyülekezet gazdaságilag, adminisztráció szempontjából rendben van. A nehezebb helyzetben lévő gyülekezeteket minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy segítsük, támogassuk.

Az első félévben kaptuk a hírt, hogy Kovács Erzsébet lelkészasszony, aki éveken keresztül hűségesen végezte a helyettesítő szolgálatot Nagycserkeszen, erő híján és leterheltség miatti okokból nem fogja tudni folytatni a helyettesítő szolgálatot. Akkor

éreztek azt a kegyelmi pillanatot, hogy a két fél állású gyülekezetből (Nagycserkesz – Nyírszőlős) alkotnánk egy teljes állású egyházközséget. Sok-sok befektetett munka, egyeztetés, imádság előzte meg azt a nehéz döntést, hogy a Nagycserkeszi anyagyülekezethez csatoljuk a Nyírszőlősi filiagyülekezetet. Ebből az „érdekházasságból” lett az a gyümölcsöző döntés, hogy meghívhattuk Lukács Máté András lelkipásztort, így az ő jövelete vérfrissítést jelenhetett mind a gyülekezetnek, mind az egyházmegyének. Hálásak vagyunk, hogy feleségével hűségesen helyállnak ebben a nem könnyű szolgálatban és különös képen megtalálták a hangot a nagycserkeszi gyülekezettel, ahol igazi segítőtársra talált a felügyelő, Szuhánszki István személyében. Lukács Máté András beiktatására végül október utolsó szombatján, 28-án került sor, ahol 2018-ban volt utoljára parókus lelkész. Ezen a fórumon is szeretném megköszönni Kovács Erzsébet odaadó, hűséges szolgálatát, amit 2019-től végzett Nagycserkeszen sokszor erőn felül.

Márciusban még a Finn Nagykövetségre kaptam meghívást, ahol a finn testvérgyülekezetekkel rendelkező egyházközségeket képviselve számoltam be jól működő finn kapcsolatainkról egy kerekasztal-beszélgetésben.

Április 4. szombatján a már jól bejártott egyházmegyei konfirmandus kirándulásra mentünk közel 50 gyermekkel, lelkipásztorokkal Gönczre és Vizsolyba, ahol a reformáció magyarországi bölcsőjébe nyerhettünk betekintést, a nyomtatás, a magyar nyelvű Biblia fordításának és nyomtatásának helyszínét tekinthettük meg. A nap zárásaként a Boldogkőváraljai várba kirándultunk. Egy szép, feledhetetlen na-

pot tölthettünk együtt a gyermekekkel. Köszönet Malik Péter ifjúsági felelősnek, aki megszervezte ezt a szép egyházmegyei napot.

Májusban ünnepelhettük a Kossuth Gimnázium 30 éves „születésnapját” Cserhátiné Szabó Izabella püspökhelyettes szolgálatával. Nagy öröm volt látni, hogy a gimnáziumban végzett pedagógusi elhivatott munka gyümölcse beérett és mindenféle elfoglaltság nélkül mondhatom, hogy mind lelkeségében, mind szakmaiságában az egyházmegye legjobb egyházi középfokú intézménye. Hihetetlen fáradozások árán vívta ki magának ezt az elismerést, és ennek a megfeszített munkának gyümölcseként évről-évre többszörös túljelentkezések vannak, nincsenek beiskolázási problémái és az infrastruktúra folyamatosan fejlődik. Nincsen olyan év, hogy ne lennének fejlesztések. Babicz Gyöngyi iskolaigazgató évtizedes munkájának folytatásaként Morauszky Tamás igazgató úr is minden erőfeszítésével azon van, hogy megőrizze az iskola jó hírnevét. Bozorády Ildikó iskolalelkész lelki munkájának köszönhetően sok fiatal tud beépülni gyülekezetbe és nagyon jók az istentiszteleti látogatási eredmények.

Június 2-án nagy ünnepségre készültünk, mert a Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskola díszterme teljesen megújult. Ennek szentelési ünnepségére jött össze a lelkészi kar, a fenntartó, a tanári kar és az egyházi méltóságok. Nagy öröm volt ez számunkra, hogy a város legimpozánsabb épületének dísztermét felújították és hosszú évtizedes tanári és igazgatói munkáját köszönhattük meg Kocsisné Sárossy Emőke igazgató asz-

szonynak. Ezen a hálaadó alkalmon Dr. Fabiny Tamás püspök úr szolgált. Igazgató aszszony igazgatói munkáját befejezve, nyugdíjba vonulását követően Pampuch Zoltán, korábbi Luther Márton Kollégium igazgatója irányítja az intézményt. Örülök, hogy zökkenőmentesen történt az igazgató váltás és megoldottnak látszik a kollégium üresedése is, hiszen a komoly szakmai – és vezetési tapasztalattal bíró, gyülekezeti elköteleződésű Gazdag Tibor lett megbízva a kollégium irányításával. Jó látni, hogy az egyházmegye területén működő intézményeinkben a szakmai minőség és az egyháziasság kéz a kézben jár, a komoly szakmai elvárás és az evangélikus és evangéliumi identitás egyszerre van jelen. Öröm számomra, hogy intézményeink (oktatási és diakóniai) a városokban (Nyíregyháza, Debrecen, Nyírtelek) a legmagasabb szakmaiságot képviselve végzik hűségesen munkájukat.

2023-ban a törvény adta lehetőséggel élve lehetőségem volt, hogy szombat időre menjek, mely pihenéssel, elcsendesedéssel, feltöltődéssel telt. Ebben a három hónapban (júniustól augusztusig) 7 hetet töltöttünk Angliában, ahol régi szeretett barátainkat, ismerőseinket, hívő testvéreinket látogattuk meg és töltöttünk el a családdal 7 feledhetetlen hetet. Július végén érkeztünk haza. Ezt követően két hétre elvonultam egyedül a Hütába, ahol „remete életet” élve nagyon sokat tudtam az Igével foglalkozni, imádkozni, olvasni, az Úr jelenlétében lenni. Csodálatos két hét volt ez, igazán lélekemelő időszakot tölthettem itt. Gyorsan elment ez a 3 hónap. Hálás voltam érte, de már hiányzott a gyülekezet közössége. Jó volt újra visszatérni. Hálás a szívem, hogy Bozorády András espereshelyettes a legnehezebb időszakban – nagycserkeszi lelkészválasztás – helyt állt és segítette Elnökségemmel a váltást. Köszönöm, hogy ebben a 3 hónapban is helyettesítéssel zökkenőmentesen működött az egyházmegye.

Szeptemberben Hulej Enikő missziói felelős kellő odafigyeléssel és precizitással szervezte meg az egyházmegyei presbiteri csendesnapot, melyen Lóczy Tibor felvidéki lelkipásztor hitmélyítő szolgálatokat végzett a közel 70 presbiter között. Köszönet illeti a Fildelfia Evangélikus Egyházközséget, a kiskvárdai gyülekezetet, akiknek vendégszeretetű-

ket élvezhettük és mindent tökéletesen szervezve áldott napot tölthettünk együtt. Ezen az együttléten a molde-i egyházkerület norvég delegáltjai is részt vehettek és szolgáltak.

Az utolsó vasárnapon Malik Péter ifjúsági felelőssel lehettem együtt Fehérgyarmaton, ahol Tóth Attila lelkipásztor nehéz szolgálati terepen végzi lelkészi teendőit. Egy piciny, maroknyi

gyülekezet életben maradásáért küzd a lelkész, s öröm számomra, hogy az egyházmegye gyülekezetei és intézményei érezve a felelősségüket minden hónapban egy-egy gyülekezet, egy-egy intézmény megy, hogy segítse a lelkipásztor munkáját, egymást erősítve, bátorítva azzal, hogy szem előtt tartjuk azt a páli iránymutatást: **„Mi erősek tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk és ne a magunk kedvére éljünk.”** Róm 15,1, tudva azt, ha mi leszünk gyengék, akkor ők erősíthetnek majd bennünket. Így indult el a fehérgyarmati misszió és imádkozunk a lelkészért, a gyülekezetért, hogy Isten adjon oda ébredést, adjon munkásokat az aratásba.

Október 1-jén Sztankó Gyöngyi lelkésztársunk 43 évnyi szolgálat után nyugdíjba vonul a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközségből. Ünnepi keretek között búcsúzott a IV. körzet, a nagytemplomi gyülekezet és az egyházmegyei elnökség. Az egyházmegye történelmében az egyik leghosszabb szolgálati idő van Gyöngyi mögött, aki egy helyen, első szolgálati helyen végezte hűségesen lelkipásztori szolgálatát.

Október második felében egyházmegyei ifjúsági csendeshétvégén lehattunk együtt közel 40 fiatallal Balatonszárszón. Kisbuszokkal, személyautókkal vágunk neki a feledhetetlen útnak. Ezek az együttlétek is segítenek összekovácsolni az egyházmegyében élő gyülekezetbe járó fiatalokat. Jó volt látni és tapasztalni, ahogy Isten formálja az életüket az Ige, a közösség, a barátságok által.

A hónap utolsó hétvégén, 28-án Lukács Máté András lelkipásztort iktattam be lelkészi hivatalába. Egy szép ünnepély és egy hosszú, nehéz időszak után reményeink szerint nyugvó pontra kerül a gyülekezet élete is. Hadd köszönjem meg még egyszer Bozorády András espereshelyettesnek és Veczán László felügyelőnek, hogy irányításukkal szépen lezajlott a hivatal átadás-átvétel és a lelkészválasztás.

Az októberben történt zsidókat ért terrortámadás és több száz túsul ejtett gyermek, nő és férfi, családanyák és családapák tragédiája arra indított, hogy imádságra hívjuk a

történelmi egyházak vezetőit és a zsidó hitközséget. Nagyon megható és megindító együttlét volt, amely arra készítetett bennünket, hogy hordozzuk imádságban Isten választott népét és könyörögjünk az áldozatok családtagjaiért, a túsul ejtett emberekért és a zsidó és arab emberekért. Így voltunk együtt **november 5-én** és jöttek el sokan a Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomba imádkozni, könyörögni a békéért, a túszok kiszabadításáért. Sajnos visszatekintve mondhatjuk azt, hogy van miért imádkozni, hiszen a konfliktus mélyülni látszik, az arab világból más ország is becsatlakozott a háborúba és még mindig van közel 100 tús, akik nem szabadultak ki a fogságból.

E hónap 16-án hosszú kihagyás után ismét az egyházmegye „fiatal” lelkipásztorai lehettek együtt. Fontosnak érzem, hogy a szolgálati találkozásokon túl, családi, baráti együttléteken is építsük, erősítsük a lelkészi munkaközösséget. A lelkészelemek, gyermekek szorosabb szálakkal kötődhetnek egymáshoz.

Novemberben egy rendhagyó és megható együttléten szolgálhattam. Nyíregyházán és agglomerációjában működő Csodavár fejlesztő részlegének Mentorház szentelése történt, ahol fogyatékkal élő, megváltozott munkaképességű felnőttek fejlesztése, a munkavilágába történő integrációjának helyt adó ingatlanát szentelhattuk fel, az ott dolgozókat áldhattuk meg. Nagyon komoly munkát végeznek ott, jó kapcsolatot ápolunk a vezetővel és az egyházak jelenlétét fontosnak érző vezetők kérték szolgálatunkat.

A 2023-as esztendő a veszteségek és a háború árnyékában telt. A magasságokért és a mélységekért egyaránt a mindenható Istennek adunk hálát és az Ő Fiának, Jézus

Krisztusnak, aki közben jár értünk, hogy erővel, alázattal és hűséggel végezzük a ránk bízottakat.

Mindeközben nem feledkeztünk meg a területünkön lévő esetekről, nélkülözőkről sem, és hétről-hétre vittünk élelmiszert az Élelmiszerbank segítségével rászoruló családoknak. Kb 50 család van a rendszerünkben, akiket rendszeresen támogatunk. 11 éve végezzük az Élelmiszerbank szolgálatot. Fáradhatatlanul végzik jónéhányan, akik hétről-hétre visznek élelmiszereket a rászorulóknak (Palicz Anikó, Szegedi Sándor, Szabó-Papdi házaspár, Kocsár-Kozma házaspár, Barta Ildikó, Varga házaspár, Fábrián házaspár, valamint jómagam). Tavaly összesen 3 659 kg élelmiszert osztottunk szét 6 006 160 Ft értékben ebben az esztendőben.

Ezúton szeretném megköszönni közvetlen munkatársaimnak, Szuhánszki Edit gazdasági vezetőnek, Balláné Margó jegyzőnek, Elnöktársamnak, Veczán Lászlónak, Bozórady András esperes-helyettesnek, valamint Csengeri Tamás másodfelügyelőnek a rengeteg segítséget, féltő, szerető támogatásukat. Köszönöm az LMK elnökének, Dr. Kovács László Attila igazgató lelkész úrnak, hogy az LMK szervezésében, lebonyolításában fáradozik. Köszönet illeti a számvevőszék elnökét Papp Lászlót és munkatársait, Molnár Ibolyát, Tóth-Kocsis Henriettát, akik sokszor erőn felül dolgoztak, és a 2023-as esztendő különösen is nehéz volt, sok feladatot rótt rájuk a sok ellenőrzés.

Hálás vagyok az egyházmegye presbitereinek és az egyházmegye közgyűlésének a hatékony, konstruktív munkájáért. Hála legyen Istennek, akinek áldását, vezetését, szeretetét tapasztalhatom a mindennapokban és az egyházmegye életében!

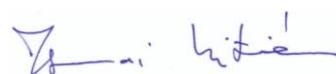
Azzal az Igével kezdtem, amivel együtt kezdhettük az esztendőt: **„Te vagy a látás Istene.”** I Móz 16,13. Isten látja, hogy méltatlan szolgák vagyunk és csak azt tesszük, ami a kötelességünk, azt pedig alázattal, szerénységgel, odaszánással szeretnénk végezni.

Hajdú-Szabolcsi Evangélikus Egyházmegye, Nyíregyháza 4400, Luther tér 14.
Tél.: 20/369-24-87, email: hajduszabolcsiegyhazmegye@gmail.com,
<http://hajduszabolcsiegyhazmegye.lutheran.hu>

„Minden dolgokat szeretetben
menjen végbe.” I Kor 16,14

Köszönöm, hogy meghallgattak! Kérem jelentésem elfogadását!

Megbecsüléssel:

Zsarnai Krisztián

esperes

Nyíregyháza, 2024. április 22.